

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΠΙΒΗΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡ. ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥΡΚΟΥΣ

έβλεπε ό πατριώτης καὶ στὸν Πρωτομαγιάδικόν. Καὶ Τοῦρκοι ἡσπιν γί' αὐτὸν οἱ κατακόκκινες παπιρούνες ποῦ στόλιζαν τὸν κάμπο, ἢ ξεπετιώντουσιν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ μεστομένα στάχνα ἢ ἀπλωνόντουσιν σὲ καμπιὰ πλαγιά.

Κ' ὁ πατριώτης ποῦ μπήκε στὸ τραινὸν τῆς Κηφισιᾶς καὶ τριμοῦσε πρὸς τὴν ἔξοχήν, γιὰ νὰ γιορτάσῃ τὴν Πρωτομαγιὰν, έβλεπε τὶς ἄμερες παπιρούνες κ' ἔχαλοῦσε τὸ κέφι του.

— Τοῦρκοι!.. Τοῦρκοι!.. Καὶ νὰ μὴν εἴμαι κάτω νὰ τοὺς πάρω τὸ κεφάλι τους!..

Μιλῶσε ποθαρώτατα. Δὲν ἐγελοῦσε. Καὶ οἱ ἄλλοι ποῦ ἡσαν μέση στὸ ίδιο βαγδνί κι' ἄκουγαν τοὺς λόγους του, δὲν ἐγελοῦσαν κι' αὐτοί. Διὸ τρεῖς μίλιατα κ' ἐδίκρισαν. Εἶνε τόσον μεταδιοτικὸς ὁ πατριώτης, ἔστω καὶ διτιν ἐκδιλοῦσται στὸ ἀντίκρυσμα τῆς σπαραγνύνας!

‘Ο πατριώτης τῆς Πρωτομαγιᾶς εἶνε τὸ ἀπαρίτητο συμπλήρωμα τοῦ ἄλλου ἑκεί-

νου πατριώτης ὁ δοποῖος ἔχρημάτισε καὶ βουλευτὴς καὶ Υπουργὸς μάλιστα, καὶ ὁ δοποῖος δταν μπαίνει στὸ ξενοδοχεῖο καὶ παραγγέλνει μπριζόλα, συνιστᾶ μεγαλοφόνως στὸ γκαρσόνι νὰ μὴ τοῦ τὴν ψήση σὲ κώκ, ἀλλὰ σὲ Ε ἀ λ ι κ ι κ δ κάρβουνο.

— Πρόσεξε, παιδί! Σ' Ἐλληνικὸ κάρβουνο νὰ μοῦ τὴν ψήσης τὴν μπριζόλα μου, γιατὶ θὰ σου τὴν γρούσω πίσω!..

...Τοὺς εἶδα καὶ τοὺς διὸ πατριώτες. Καὶ τὸν πατριώτη τῆς παπιρούνας καὶ τῆς μπριζόλας τὸν πατριώτη. Τοὺς εἶδα καὶ τοὺς ἐμακάριστα. Καὶ μαζῇ μ' αὐτοὺς ἐμικάρισα καὶ τὴν εὐδαιμονία γῆ ποῦ τοὺς τρέφει. Κ' ἐθυμητήκα αἰκόνη τὰ κοπάδια τῶν περιφήμων ἐξ ἐπαγγέλματος πατριώτῶν, οἱ δοποῖοι ἀντὶ νάχουν καπνὸν ἢ ταμπάκο στὴν ταμπακέρα τους, ἔχουν μέσαι σ' αὐτὴν πατριώτικὴ δάκρυα, κι' δταν πρόκειται νὰ συγκινήσουν ἀναλυτικὲς Ἀρσακειάδες ἢ σημαῖα παιδιά, ἀνοίγουν τὴν ταμπακέρα τους, πέρνουν ως πρέζα, διὸ δάκρυα, τὰ ἐφιδρυόδουν καλὰ στὰ μάτια τους καὶ κεραυνοβολοῦν τοὺς ἀτίμους καὶ ἀνάδρους Βουλ. γάρους, ποῦ σκοτώνουν καὶ σκοτώνουνται κατὰ ντουζίνες γιὰ τὴν πατρίδα τους!

ΘΑ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΨΕΤΕ

νὰ μιλήσουμε καὶ λίγο γιὰ τὴν ἑσυτό μας ἢ μᾶλλον γιὰ δύο νέους συνεργάτας μας, οἱ δοποῖοι ἐκίνησαν ἀμέσως τὴν προσοχὴ τῶν εἰλικρινῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ τὰ γράμματα, μόλις πρωτοφάνηκαν στὶς στῆλες τοῦ «Νουμᾶ».

καὶ μὲ μέθοδον κουτολογικήν». «Ἀρχομένου ἔργου πρόσωπον χρὴ θεμεν τηλαχυζές» λεει ὁ Πίλιδος, κι' ἀλλίθεια, πρέπει νὰ τ' ὀμολογήσουμε, πιστὰ τὴν συμβολή του ἀκολούθησε διαπρεπής καθηγητής.

“Μοιὲλ” ἀκόμη νὰ πὼ δύο λόγια γιὰ τὰ λόγια ποὺ εἶπ' ὁ σορὸς καθηγητής στὸν Σολωμὸν τὰ ἐκτόλγουν. Καὶ πρώτα-πρώτα δὲ μοὶ λέτε πὼς τὰς φάνεται νὰ μιλάεις καὶ νὰ ἐγκυμιάζεις τὸ Σολωμὸν, ἔνθρωπος ποὺ λέσει τὴν γλώσσα μας γυδαίκα καὶ βίνυσται καὶ δουλική καὶ μεξούριαρχος, καὶ διερθριμένη καὶ ἡκριτηριασμένη καὶ φύραμα γλωσσών; (δλ' κύττα τὰ καὶ μη τὰ καὶ βρίσκουνται στὸν πρόλογο). Δὲ μοὶ λέτε τί θὰ σκεπτεῖτε γιὰ ἔναν ἔνθρωπο ποὺ τὴ μὲν μερὶς λέσει διαποίησις εἶναι ἐκδηλωτικής τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ιδεῶν κίτινες δὲν ἀπεικονίζονται δὲν χυδείων φράσεων» (σελ. 195) καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη βρίσκεις ὁρίσεις καὶ ωριαὶς τὶς πτροφὲς τοῦ θεματού «ἄλλο ποὺ δὲ συλλογιέσται»; Δὲ νομίζετε διτὶς κύττας δὲν ἔνθρωπος μ' ὅλη τὴν «ἀλέπτυνση» τῆς δικαιοίας του μὲ τὴ συγγράμματα τοῦ Ἀριστοτέλη (σελ. 386) μ' ὅλη τὴν «έξινοις» ποὺ τοῦφεται τὸ Ελληνικὸ γράμματα (σελ. 385) μ' ὅλη τὴν «σπουδαιότητα» ποὺ ἀπόχτησε δεκτάντως τὸν Ισοκάρτη (σελ. 10) μ' ὅλη τὴ σοφία ποὺ ἀντιτάσσεις «ἐπὸ τὰς βρυτίμους τῆς ἀρχιοδητοῦς δεξιμενῆς» (σελ. 320) δὲν εἶναι ικανὸς νὰ χωρίσει

‘Ο ένας συνεργάτης μας, δ. κ. Σπύρος ‘Αναστασάδης, μὲ τὴν θυμασία κ' ἐπιστημονικωτάτην ἐπιφυλάδικος του «Οἱ Ρητορικοὶ λόγοι τοῦ κ. Νιστριώτη» καὶ ὁ δὲλλος δ. κ. I. Σταμάτουλος, μὲ δύο προηγούμενα ἐλευθερόποτα ψήφοι, καὶ μ' ἔνα ἀκόμη ποὺ θὰ δημοσιεύσουμε στὸ φύλλο τῆς Πέμπτης, ἀνεδείχθησαν πολυτιμώτατοι συναγωνισταὶ τοῦ «Νουμᾶ» στὸν κατὰ τὴν μυριοπόρσωπης Ψευτιᾶς ἀγῶνα καὶ κατέκτησαν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίστεψις τοῦ ἀγῶνος τοῦ «Νουμᾶ». Νένοιξε δρόμο στοὺς νέους. Νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θῆρα ἐλευθερογένεσις γιὰ τοὺς νέους; ποὺ ἔχουν κατὶ νὰ ποῦν μὲ δῆτα ἐλευθερία στὴν ἔκφραση καὶ στὴν σκέψη κι' ἀν θέλουν.

ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟ

νὰ συνέλθῃ ἄμα θὰ συνέλθῃ, τὸ Ἐκπαιδευτικό μας συνέδριο, τὸ ὄποιον τρεῖς Σύλλογοι: Φιλολογικοὶ, ἢ τουλάχιστον ὡς Φιλολογικοὶ ποζάρουντες, θὰ συγκροτήσουν. Μὲ τὸ καλὸ νὰ συνέλθῃ. Ἡ διαβάσαμε τὴν εἰδηση τῆς συγκροτήσεως του, καὶ δὲν ἐνθουσιασθήκαμε. Ἐδιαβάσαμε καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν του, κ' ἐμείναμε ψυχροί, ψυχρότεροι κι' ἀπὸ τὸ μάρμαρο.

Ηλάσσουν τὸν λόγο μερικοὶ εἰδικοί. Ηλάσσηθούν μερικά ὑπομνήματα. Ηλάγηρη κανένα τοπικούσαν. Θὰ διοργανωθῆ καμπιὰ ἐκδρομούλα ἢ καμπιὰ πανηγυρικὴ παράστασις. Κ' ἐπειτα; “Ἐνα πούφ! Ενα τεράστιο πούφ! Θὰ βγῆ κι' ἀπὸ τὸ συνέδριο αὐτό.

Ψέμματα; “Η Ἐκπαιδευτικὴ Ψευτιὰ μήπως θὰ πέσῃ μὲ τὸ Συνέδριο αὐτὸν καὶ μήπως θὰ βγῆ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις του ἢ Ἀλέθεια, ἢ ὄποιος θὰ σώσῃ τὴν μέλλουσαν γενεάν, καὶ συνεπώς καὶ τὸ “Εθνος, ἀπὸ τὴν κατάρχη τοῦ Δασκαλισμοῦ;

‘Ο κ. Φώτης Φωτιάδης στὸ πολύτιμο βιβλίο του «Τὸ Γλωτσικὸ ζήτημα» ἔχει δεῖξει τὸ ἀνθοσπαρέμνο δρόμο δέποιος θὰ μᾶς τραβηγῆ ἀπὸ τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Ψευτιά. Άλλαξ δὲν μᾶς λέτε, πόσοις ἀπὸ κύτους ποὺ θὰ λάβουν μέρος στὸ περίηργο αὐτὸν Δασκαλισμούν, τὸ ἔχουν διαβάσει καὶ τὸ έχουν νοιώσει τὸ βιβλίο αὐτό;

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ

«Ἐστία», γράφουσα περὶ τῆς τρίτης Κυριακῆς βιβλίου τὴν ὄποιαν ἔξεδων ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνηση ἐν σχέσει πρὸς τὸ Μακεδονικὸ ζήτημα, ἀναρέρει

δύο γχεδέρων χρεος; Καὶ δὲ νομίζετε ἀκόμη πῶς εἴτενται καὶ κοροϊδεῖς στὴ μνήμη τοῦ Σολωμοῦ ν' ἀπαγγέλλει λόγον δι μὴ γυδαίος καὶ οὐ γητὶς; Καὶ δέντρα καὶ ἀπὸ μέρους κύτους καὶ ἀπὸ μέρους τῆς «Κεντρικῆς Επιτροποίας» ποὺ τὸν ἐπροσκίλετε γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὰ φώτα του τ' ἀργακίας καὶ νὰ μᾶς πεῖ διτὶς δολωμὸς εἴτενε θράσκος καὶ πετρώτης; καὶ γι' αὐτὸν ἡ γχεδέρη ὑπὲ τὸν θεού καὶ τὸ ἐφίλησαν τὸ στόμα σι Λεύσσες καὶ τὸ τέλος νὰ μᾶς πεῖ τὶς συνεθίσμενες του γλωσσικὲς ἀνοησίες γιὰ τὴ γλώσσα τὴν χυζίκια τῆς δουλεσύνης, καὶ γιὰ τὴ γλώσσα «ἡν ἡγησαμένου τοῦ ἔθναγοις Κορακὴ διεμόρφωσε τὸ ἔθνος διτὶς τὸν ζείστων»;) αὐτὸν πνευμάτων; Μὰ καλὸν, θὰ μολ' πεῖτ' ἐπὶ τέλους δοη καὶ ἀν εἴναις ή αἰσχύνεις ποὺ φέρνουν τὸν Ελληνικὸ γράμματα δηταὶ κι' ἀν εἴναι, δὲν μποροῦσι δημοσίες νὰ είναι τόσα κατεπίκεινος ποὺ τάξεις νὰ μὴν κατελαθεῖνει δητὶς δύο κύτους τέσσαρα. Σ' αὐτὸν δὲν ἔχετε ἀδίκοι, κι' ἀπόδειξη δητὶς κι' διτὶς πρεπὲς τὸ κατάλληλε, τὸ μισοκατάλληλε δηλαδή. Κατάλληλε δητὶς τὸ νὰ λέσει τὸ Σολωμὸ ἀθάνατο καὶ ωριαὶς τὶς στροφές του καὶ τὸ νὰ βοῖται έπειτα τὴ γλώσσα τὴ δημοτικὴ καὶ δητὸς τῆς γράφησης, δὲν πολυτελείχουν.

(Τὴν Πέμπτη τὸ τέλος)